

[Madsen-Mygdal.]

ikke har holdt Hus efter hans Tykke, ned i den Fortabelsens Afgrund, hvorfra der ingen Redning findes. Jeg lykønsker Landbrugsministeren til denne smukke og tiltalende Udvidelse af den landbrugsministerielle Virksomhed!

Forslaget opretholder Bestemmelsen om, at Hjælpen skal gives som Gave. Saa er der ganske vist den Modifikation i § 7, at ved en vis Prisstigning kan Hjælpen gaa over til Laan. Foreløbig synes Udsigterne jo ikke store i saa Henseende efter de to sidste Ugers Prisfald; men efter dem kan man naturligvis ikke bedømme Fremtiden. Der foreligger jo den Mulighed, at der i den Tid, der her er Tale om, kan komme en Stigning paa 30 pCt. eller mere. Men Hjælpen gives som et Tilskud i Øjeblikket, selve Tilskudsprincippet er fastholdt af Regeringen og accepteret af de Konservative.

At Regeringen af al sin Magt har ønsket Princippet respekteret, hænger udelukkende sammen med, at enhver Hjælp til det kriseramte Landbrug er betinget af, at der ogsaa gives Tilskud til de arbejdsløse paa den Maade, som Regeringen har foreslaaet det, og ogsaa denne Betragtning er accepteret af det konservative Folkeparti. Der er nu 3 Partier, der er enige i denne Betragtning, og saa nytter det vel ikke noget, at der fra vor Side gøres Indvendinger derimod — vi staar jo overfor Overmagten. Men jeg kan sige, at vi deler ikke den Betragtning. Det forekommer mig, at der er visse principielt vigtige Forskelligheder, men jeg skal ikke komme nærmere end herpaa, hvis ikke der bliver givet mig særlig Lejlighed dertil.

Med Hensyn til denne § 7, der rummer Mulighed for, at Tilskuddet kan blive til Laan, hvis der indtræffer en Stigning paa 30 pCt. paa Flæsk og Smør, vil jeg tillade mig at spørge de 3 Partier, som stiller dette Forslag, om der ikke her foreligger en Forglemmelse. Eller jeg maa maaske hellere rette min Forespørgsel til den højtærede Finansminister. Hvis det nu gaar saadan, at Beløbet bliver tilbagebetalt, skal saa alle de Skatteydere, Byboere og Landboere, som i Aar skal betale Ekstraskat for at tilvejebringe Hjælpen, ikke have deres Penge tilbage? Er det Meningen, at hvis det hele bliver tilbagebetalt i Løbet af disse Aar, skal Staten ganske simpelt stryge hele Gevinsten? Hvilke Tanker har den højtærede Finansminister gjort sig i den Henseende? Mener han, at det er et godt Princip, og venter han sig noget Udbytte af denne Aktion?

Jeg skal ikke vedrørende dette Afsnit

A opholde mig ved flere Enkeltheder. Jeg ønsker kun at sige, at Afsnit A som Krisehjælp i Øjeblikket, i dette Kvartal, som Middel til at støtte de kriseramte Landmænd i deres Bestræbelser for at naa over Terminens Skatte- og Rentebetalinger nærmest er betydningsløst og i hvert Fald ganske utilstrækkeligt.

Naar jeg saa gaar over til Afsnit B, finder vi der et Tilskud til Amtskommunerens Sygehusudgifter. Det er et meget vel motiveret Forslag. Vi har selv foreslaaet 50 pCt. af disse Udgifter overført til Staten, medens der her af de tre allierede Partier kun foreslaas en Trediedel overført og yderligere begrænset til kun 3 Mill. Kr. for samtlige Amtskommuner. Jeg har set i konservative Blade, at der her skulde være Tale om en Nedsættelse af Amtsskatterne, medens jeg i radikale og socialdemokratiske Blade har læst, at der heri skulde ligge et Tilskud til de syge. Ingen af Delene er Tilfældet. De syge faar det hverken værre eller bedre ved denne Overførelse af 3 Mill. Kr.'s Udgift fra Amtskommunerne til Staten, og Amtsskatterne bliver ikke nedsat med een Øre, i hvert Fald ikke i Aar. Det er muligt, at de bliver det ad Aare, men det er overmaade tvivlsomt, det skal gennem de offentlige Kasser, og hvilke Udgifter der vil løbe paa, ved man ikke. Der er i hvert Fald ikke i dette Forslag nogen som helst Bestemmelse om at foretage en Nedsættelse af Amtsskatterne.

Det er med Beklagelse, jeg noterer, at de Konservative intet som helst har opnaaet med Hensyn til Amtsskatternes Nedsættelse. Det var et Punkt, som jeg dog troede havde deres særlige Interesse, og naar nu de Konservative har vovet sig ud i disse Forhandlinger og er kommet tilbage med det Resultat, her foreligger, saa tilstaar jeg, at jeg vilde dog, hvis jeg havde vidst noget om det — men det er jo først bagefter, jeg har faaet noget at vide —, i mit stille Sind have ventet og troet, at her kunde de i hvert Fald have opnaaet noget.

Jeg vilde have næret denne Forventning, bl. a. fordi jeg maa mene, at Landbrugsministeren inderst inde — han bærer det ikke altid udvendig, men inderst inde ikke vilde have været utilbøjelig til en Nedsættelse af Amtsskatterne. Ganske vist har den højtærede Landbrugsminister udtalt sig meget vakkende og ikke saa lidt svævende om dette Spørgsmaal, men jeg minder om det, der skete paa Socialdemokratiets Kongres i Begyndelsen af Juni.

Dér holdt Landbrugsministeren en stor Tale, en meget stor Tale, en Tale, der vandt